

sig praksis samt gode interne kontrolprocedurer i de enkelte kreditinstitutter.

I præamblen til direktivforslaget anføres, at denne harmonisering af væsentlige tilsynskrav ikke kan foregå, førend der er vedtaget nærmere bestemmelser om dels definitionen af bankernes egenkapital, dels et harmoniseret solvensnøgletal.

Definitionen af kreditinstitutters egenkapital

EF-Kommissionen vedtog i september 1986 et direktivforslag om definitionen af kreditinstitutters egenkapital. Forslaget opdeler egenkapitalen i henholdsvis »interne« og »eksterne« elementer. De eksterne elementer, herunder eksempelvis ansvarlig indskudskapital, må højst udgøre 50 pct. af de interne. I første fase tillod Kommissionen, at der i definitionen af egenkapital blev medtaget alle de elementer, der i de enkelte medlemsstater blev henregnet til egenkapitalen, men det var tilladt for de enkelte medlemsstater at fastsætte eller opretholde mere restriktive regler.

Efter en behandling i det økonomiske og sociale udvalg og i EF-Parlamentet overgik direktivforslaget til behandling i en ekspertarbejdsgruppe under Ministerrådet.

I det foreløbige forslag fra gruppen er forslaget fra Kommissionen undergået væsentlige ændringer. Således opregnes nu eksplicit, hvilke elementer der skal kunne henregnes til egenkapitalen. Ifølge gruppen skal egenkapitalen bestå af aktiekapital samt offentliggjorte reserver. Herudover kan bl.a. medregnes skjulte reserver, som kan være fremkommet ved en lave værdiansættelse af værdipapirer end til markedsværdi samt midler til dækning af generelle bankrisici. Endvidere kan ansvarlig indskudskapital medregnes til egenkapitalen med en andel på maksimalt 50 pct. For at ansvarlig indskudskapital skal kunne medregnes, skal den opfylde en række kvalificerende bestemmelser, herunder at kapitalen har en oprindelig løbetid på mindst fem år, og at låneaftalen ikke må indeholde bestemmelser om, at gælden forfalder til betaling før udløbstidspunktet af andre grunde end kreditinstituttets opløsning.

Fælles solvensnøgletal

Solvensdirektivet foreligger på nuværende tidspunkt i en tredje revideret udgave. I løbet af

1988 forventes fremsat et endeligt direktivforslag fra Kommissionen til et fælles solvenskrav for EF-landene.

I de foreløbige udgaver af direktivet fastslås, at tælleren i solvenskravet skal udgøres af egenkapitalen, således som den bliver defineret ved EF's direktiv vedrørende egenkapital for kreditinstitutter. Nævneren i solvensforholdet skal udgøres af den vejede aktivside, hvor de enkelte aktiver er blevet vægtet efter debitorrisiko. EF's solvensdirektiv opererer med fem risikovægte: 0, 0,1, 0,2, 0,5 og 1. Den laveste vægt tildeles kassebeholdninger samt tilgodehavender i Nationalbanken, hvorimod eksempelvis udlån, der ikke er sikret af modgående aktiver, vægtes fuldt ud.

Solvensdirektivet indeholder ikke vægte med henblik på afdækning af rente- og valutakursrisiko. EF finder, at selv om rente-, valuta- og likviditetsrisiko er af stor betydning for den tilsynsmæssige overvågning af pengeinstitutterne, vil Kommissionen først efter et samarbejde med de enkelte landes tilsynsmyndigheder samt andre, der analyserer sammenhængen, fremsætte eventuelle forslag vedrørende dækning eller kontrol af disse risikotyper.

Det forventes, at EF-Kommissionens endelige direktivforslag vil indeholde krav om, at egenkapitalen som minimum skal udgøre 8 pct. af de vejede aktiver.

Cooke-komiteens forslag til harmonisering af solvenskrav

I denne forbindelse er det af interesse, at Cooke-komiteen (Bank for International Settlements) i december offentliggjorde et forslag til fælles egenkapitaldækningskrav gældende for internationalt orienterede banker. Der er en høj grad af overensstemmelse mellem Cooke-komiteens forslag og EF's bestemmelser vedrørende henholdsvis definitionen af egenkapital og fælles solvenskrav.

I Cooke-komiteens forslag opdeles egenkapitalen i to elementer: »core-capital« og »supplementary capital«. »Core capital« består af alene indbetalt aktiekapital samt de offentliggjorte reserver. »Supplementary capital« må maksimalt udgøre »core capital«s værdi. Komiteen åbner mulighed for at medregne ansvarlig indskudskapital med indtil 50 pct. af »core capital«.